



3Cob/121/2013 - 789
7012898674



ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky Mgr. Jolany Fuchsovej a sudcov JUDr. Jozefa Vancu a JUDr. Drahomíry Brixiovej v právnej veci žalobcu INICO Trebišov, spol. s r.o., Ruskovská 6, Trebišov, IČO 36 201 537 zastúpeného JUDr. Vladimírom Vrábelom, advokátom, Hlavná 70, Košice proti žalovanému Mesto Moldava nad Bodvou, Školská 2, Moldava nad Bodvou, IČO 00 324 451 zastúpenému JUDr. Richardom Bauerom, advokátom, Štúrova 27, 040 01 Košice, o zaplatenie 199 754,63 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie č.k. 12Cb/22/2005-566 zo dňa 11.11.2011 takto

r o z h o d o l:

Rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 199 754,63 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z dlžnej sumy od 4.8.2004 do zaplatenia a trovy konania vo výške 27 331,07 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu a vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť trovy konania štátu v sume 174,60 eur p o t v r d z u j e.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi, na účet jeho právneho zástupcu, trovy odvolacieho konania vo výške 4 501,81 eur, ktoré tvorí odmena za právne zastupovanie, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vyslovuje, že proti tomuto rozsudku je p r í p u s t n é d o v o l a n i e, keďže sa jedná o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, a to na posúdenie, či v prípade zmluvného dohodnutia ceny diela ako pevnej ceny, má zhotoviteľ nárok na zaplatenie ceny navyše prác.

Odôvodnenie

Okresný súd Košice - okolie, ako súd prvého stupňa, rozsudkom zo dňa 11.11.2011 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 199.754,63 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% z dlžnej sumy od 4.8.2004 do zaplattenia a trovy konania v sume 27.331,07 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť trovy konania štátu na účet súdu prvého stupňa v sume 174,60 eur a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v sume 6.565,94 eur k rukám právneho zástupcu žalovaného.

V odôvodnení rozsudku súd prvého stupňa uviedol, že návrhom na začatie konania žalobca uplatnil proti žalovanému právo na zaplattenie sumy 236.453,66 eur ako neuhradenej ceny za vykonané stavebné práce spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,05% denne z dlžnej sumy od 4.8.2004 do zaplattenia a náhradu trov konania. Uznesením zo dňa 26.11.2004 bolo konanie v časti zmluvnej pokuty vo výške 0,05% denne zo sumy 7.123.403,00 Sk od 4.8.2004 do zaplattenia zastavené a dňa 19.6.2007 súd na základe návrhu navrhovateľa pripustil zmenu návrhu o uplatnený úrok z omeškania vo výške 9 % z dlžnej sumy od 4.8.2004 do zaplattenia. Dňa 20.3.2009 žalobca zobral návrh v časti istiny v sume 36.699,03 eur späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť, nakoľko sa stotožnil so záverom súdneho znalca, že hodnota vykonaných naviac prác je v sume 199.754,63 eur a žalovaný so späťvzatím návrhu v tejto časti súhlasil.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že nárok žalobcu v plnom rozsahu neuznáva, vzhľadom ku skutočnosti, že v zmysle čl. V ods. 5.3 zmluvy o dielo č. 6/2001 zo dňa 18.5.2001 bolo dohodnuté, že cena diela je pevná, pričom zmluvné strany sa dohodli, že všetky zmeny a naviac práce sa mohli uskutočniť výlučne po odsúhlasení objednávateľa a generálneho projektanta v stavebnom denníku a vykonané naviac práce neboli objednávateľom odsúhlasené.

Žalobca k veci uviedol, že cena bola dohodnutá medzi účastníkmi konania na základe výsledkov verejnej súťaže, v ktorej navrhovateľ uspel ako víťaz, pričom východiskovým podkladom pre spracovanie súťažného návrhu boli súťažné podklady žalovaného a projektová dokumentácia spracovaná v 03/2001 v úrovni pre stavebné povolenie, výkaz výmer dodaný odporcom nezodpovedal projektovej dokumentácii pre stavebné povolenie a dopracovanej realizačnej dokumentácii a v dôsledku týchto väd vznikli naviac práce, ktoré boli odsúhlasené stavebným dozorom žalovaného a boli konzultované s generálnym projektantom. Bez odsúhlasenia a vykonania naviac prác by stavba nemohla byť v stave spôsobilom na užívanie odovzdaná. Určenie ceny bolo vykalkulované na základe podkladov žalovaného, ktoré

nezodpovedali skutočnému rozsahu prác a čl. 2.1 zmluvy o dielo, a preto sa žalovaný nemôže dovolávať čl. 5.3 zmluvy o dielo.

Súd prvého stupňa uviedol, že vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 25.6.2009, v ktorom konanie v časti istiny v sume 36.699,03 eur zastavil, žalovanému nepriznal náhradu trov konania a zaviazal ho zaplatiť žalobcovi sumu 199.754,63 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % z dlžnej sumy od 4.8.2004 do zaplatenia, trovy konania v sume 12.486,56 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 9.393,67 eur a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalovanému tiež uložil povinnosť zaplatiť trovy konania štátu na účet Okresného súdu Košice - okolie v sume 174,60 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd v Košiciach uznesením sp.zn. 3Cob/131/2009 zo dňa 31.8.2010 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu s príslušenstvom a vo výroku o náhrade trov konania a v zrušenom rozsahu mu vrátil vec na ďalšie konanie. Uviedol, že medzi účastníkmi konania je sporné, či žalovaným predložená rozpočtová dokumentácia, na základe ktorej žalobca vypracoval cenovú ponuku a ktorá bola následne dohodnutá ako pevná cena, bola alebo nebola neúplným a nezáväzným rozpočtom. V prípade, ak by žalovaným predložený rozpočet, na základe ktorého bola dohodnutá pevná cena bol úplný a záväzný, potom by žalobcovi ani nevzniklo právo na zmenu dohodnutej ceny a v prípade, že by uvedený rozpočet bol neúplným a nezáväzným tak mu vzniklo právo na zmenu, zvýšenie ceny s tým, že potrebu prekročenia rozpočtovanej sumy a výšku požadovaného zvýšenia mal oznámiť žalovanému bez zbytočného odkladu potom, čo takáto potreba vznikla s následkom, že ak uvedenú povinnosť nesplnil, tak mu právo na určenie zvýšenia ceny zaniklo.

Súd prvého stupňa uviedol, že vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, svedeckými výpoveďami, oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to najmä so zmluvou o dielo a jej dodatkami, stavebným denníkom, znaleckým posudkom, technickou správou ako aj s ďalšími listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise a zistil, že žalobca, ako zhotoviteľ, uzatvoril dňa 18.5.2001 so žalovaným, ako objednávateľom Zmluvu o dielo č. 6/2001 /ďalej iba ZoD/, predmetom ktorej bola realizácia stavby „61 b. j. OS Západ I. Moldava n/B, bytový dom C 1 - 42 b.j. a bytový dom Bu 6 -19 b. j.“ na základe stavebného povolenia a platnej projektovej dokumentácie v tejto zostave, ktorú vymenoval a citoval čl. 2.1., 5.1. a 5.2 ZoD. Podľa čl. 5.3 bola cena dohodnutá ako cena pevná, v bode VII. 1 bolo dohodnuté, že objednávateľ odovzdá zhotoviteľovi 4 sady realizačného projektu do 3 dní od podpísania zmluvy o dielo. Dodatkom č. 1 sa zhotoviteľ zaviazal predmet zmluvy odovzdať do 31.10.2002. Dodatkom č.2 bol dohodnutý ďalší rozsah prác a to: dodávka a montáž strešných okien v počte 22 ks, chodníky, rampa pre bezbariérový vstup, záchytný žľab s tým, že cena vykonaného diela sa zvýšila o sumu 43.154,10 eur (1.300.060,30 Sk). Za vykonané navyše práce vystavil žalobca žalovanému faktúru č. 4000702004 na sumu 246.326,90 eur (7.420.845,00 Sk) splatnú do 14 dní odo dňa jej vystavenia, čo bolo dňa 20.7.2004, ktorú žalovaný neuhradil. Zo Zápisu o odovzdaní a prevzatí budovy alebo stavby s dátumom začatia preberacieho konania 31.10.2002 súd prvého stupňa zistil, že žalovaný prevzal od

žalobcu vykonané dielo a to bytový dom Bu 6 - 19 b.j., OS Západ I., Moldava nad Bodvou s uvedením, že práce sú vykonané v súlade s projektovou dokumentáciou a STN. Žalovaný v konaní namietal, že po skončení odovzdávacieho konania dňa 30.11.2002, niekedy v januári 2003 zaslal žalobcovi prvú reklamáciu a následne ďalšie reklamácie, celkom šesť. Čo sa týka navyše prác základov uviedol, že tie boli žalobcovi uhradené v sume 13.277,7 eur (400.000,00 Sk) a mal za to, že rozsah prác, ktoré žalobca žaluje je asi v rozsahu reklamácií. O prácach navyše, ktorých zaplatenie žalobca žaluje sa prvýkrát dozvedel, až keď mu bola zaslaná faktúra, a to po dvoch rokoch a túto faktúru žalobcovi vrátil. Žalobca v konaní tvrdil, že práce, ktorých zaplatenie je predmetom sporu, žalovaný prevzal a v čase odovzdania diela bolo všetkým účastníkom zmluvy o dielo známe, že cena navyše prác je cca 7 mil. Sk a poprel tvrdenie žalovaného, že mu vystavená faktúra bola vrátená.

Súd prvého stupňa uviedol, že vzhľadom k tomu, že predmetom tohto konania nie sú nároky z väd diela, otázkou oprávnenosti reklamácií vykonaného diela sa nezapodieval a pre toto konanie považoval za právne irelevantné, či žalovaný predmetnú faktúru žalobcovi vrátil alebo nie.

V ďalšom súd prvého stupňa uviedol výpovede svedkov, a to Ing. Juraja Miškoviča, člena výberovej komisie žalovaného a technického dozoru investora a Ing. Mariána Zajaca, technického riaditeľa žalobcu. Svedok Ing. Miškovič vypovedal, že každý uchádzač o súťaž dostal k dispozícii výkaz výmer prác a materiálu a projektovú dokumentáciu, na základe ktorých súťažiaci predložili mestu svoje ponuky, t.j. cenu, za ktorú sú schopní dielo zrealizovať a ako víťaz bol určený žalobca a cena ktorá bola žalobcom ponúknutá bola neskôr prenesená do zmluvy o dielo ako cena za zhotovenie diela. Práce na stavbe preberal od žalobcu on, k faktúre, ktorá je predmetom sporu sa vyjadriť nevedel, ale potvrdil, že vykonal kontrolu postupu nápočtu ceny jednotlivých stavebných navyše prác a poprel, že by spolu s pracovníkom žalobcu preberal súpis vykonaných navyše prác, pretože on u žalobcu preberal len určité položky z už predloženého rozpočtu a vypovedal, že žalobca mal v priebehu výstavby diela požiadavky na navyše práce, ale boli to neoficiálne požiadavky. Svedok Ing. Zajac vypovedal, že na základe predloženého výkazu výmeru ocenili práce tam uvedené a vyšla im cena, ktorú ponúkli do súťaže, avšak počas realizácie diela sa vyskytli nezrovnalosti medzi projektovou dokumentáciou, výkazom výmerom a skutočnosťou, v súvislosti s čím vznikli žalobcovi náklady, ktoré boli žalovanému vyfakturované ako navyše práce. Vypovedal, že niekoľkokrát reklamovali neúplnosť projektovej dokumentácie a že projekt, ktorý dostali od žalovaného nebol projektom pre realizáciu stavby ale pre stavebné povolenie, chýbali v ňom napr. výkazy výmer okien, dverí, klampiarskych výrobkov a riešenie niektorých detailov. Na kontrolných dňoch upozorňoval žalovaného na potrebu navyše prác, na čo mu odpovedal, že teraz nemá peniaze nad rámec rozpočtu a keďže potrebovali dielo dokončiť a v termíne odovzdať tento problém neriešili, ale pokračovali v stavbe diela. Tiež uviedol, že spolu s Ing. Miškovičom prechádzali súpis vykonaných navyše prác, čoho výsledkom bolo následne vystavenie dobropisu pre žalovaného a vystavenie faktúry za vykonané navyše práce.

Súd prvého stupňa uviedol, že nariadil znalecké dokazovanie za účelom zistenia, či výkaz výmer projektovej dokumentácie 03/2001 v úrovni pre stavebné povolenie pred uzatvorením zmluvy o dielo č. 6/2001 zodpovedá výkazu výmer projektovej dokumentácie a skutočnosti po uzatvorení zmluvy o dielo do doby odovzdania diela, v akom rozsahu museli byť vykonané navyše práce pre riadne ukončenie diela v prípade, že výkaz výmer projektovej dokumentácie pre stavebné povolenie nezodpovedá výkazu výmer projektovej dokumentácie a skutočnosti po uzatvorení zmluvy o dielo, či tomuto rozsahu vykonaných navyše prác zodpovedá suma 236.453,67 eur (7.123.403,00 Sk), či je nárok žalobcu podľa rozsahu vykonaných navyše prác opodstatnený a v akej výške, či bolo možné dielo bez navyše prác ukončiť riadne, t.j. bez väd a nedorobkov. Z výsledkov znaleckého dokazovania vyplynulo, že výkaz výmer projektovej dokumentácie 03/2001 v úrovni pre stavebné povolenie nezodpovedá výkazu výmer projektovej dokumentácie a skutočnosti po uzatvorení zmluvy o dielo do doby odovzdania diela dňa 31.10.2002, že pre riadne ukončenie diela museli byť vykonané navyše práce, bez realizácie ktorých by sa dielo nemohlo ukončiť pre riadne užívanie v štandarde podľa projektu a že skutočným navyše prácam realizovaných zhotoviteľom na predmetnej stavbe zodpovedá suma 199.754.63 eur (6.017.808,00 Sk) s DPH. V bode 3, bod 1, str. 26 znaleckého posudku znalec uviedol, že súťažné podklady pre verejnú súťaž vyhlásenú žalovaným na zhotovenie diela boli záujemcom a teda aj žalobcovi poskytnuté na úrovni projektu pre stavebné povolenie, čo vyplýva zo skutočnosti, že projektová dokumentácia bola v priebehu realizácie stavby doplňovaná a upresňovaná (dátumy na výkresoch 06/2001 a 10/2001 preukazujú, že to bolo až po podpísaní zmluvy o dielo s navrhovateľom). Z uvedeného vyplýva, že žalovaným predložený súťažný výkaz výmer nebol vypracovaný na základe realizačného projektu, a preto nemohol byť presný. Aj keď z projektu pre stavebné povolenie je možné vyčítať počty prvkov a konštrukcií, ale nie je možné určiť ich druh a typ, čo má vplyv na cenu jednotlivých konštrukcií a prvkov a teda aj celkovú cenu diela.

K tvrdeniu žalovaného, že za navyše práce vykonané na základoch diela už žalobcovi zaplatil, súd prvého stupňa uviedol, že žalobca toto poprel a žalovaný žiadnym spôsobom, okrem svojho tvrdenia, uvedené nepreukázal napriek tomu, že ich uznal.

Súd prvého stupňa citoval ustanovenie § 536 ods. 1,2,3 Obchodného zákonníka a uviedol, že z predloženej ZoD mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu platnej zmluvy o dielo, v ktorej si určili predmet zmluvy, cenu diela a termín začatia a ukončenia prác, citoval ustanovenie § 547 ods. 1,2,3,4,5,6 Obchodného zákonníka a uviedol, že na základe predložených listinných dôkazov, výpovedí svedkov a záverov znaleckého posudku dospel k záveru, že žalovaný predložil žalobcovi pred uzatvorením zmluvy o dielo projektovú dokumentáciu v štádiu pre stavebné povolenie, ku ktorému záveru dospel súdny znalec na strana 26 znaleckého posudku a rovnako v čl. II. ZoD je uvedené, že východiskovým podkladom pre spracovanie zmluvy je súťažný návrh v rozsahu projektovej dokumentácie pre stavebné povolenie. Ako sa zhodli obaja účastníci konania projektová dokumentácia v štádiu pre stavebné povolenie je jednoduchšia forma projektovej dokumentácie, určená pre potreby stavebného povolenia a obvykle neobsahuje všetky potrebné časti pre výstavbu diela. Skutočnosť, že predložená projektová dokumentácia neobsahovala všetky potrebné časti, potvrdili zhodne obaja účastníci konania, keďže sa zhodli

v tom, že projektová dokumentácia bola v priebehu výstavby diela dopĺňaná o ďalšie výkresy a stavebné riešenia detailov. Na základe tejto projektovej dokumentácie pre stavebné povolenie žalovaný vypracoval tzv. slepý výkaz výmer, ktorý súdny znalec označil za chybný a neúplný a vyplýva to aj z listinných dôkazov predložených žalobcom, keď vyzýval žalovaného na doplnenie projektovej dokumentácie. Na podklade žalovaným chybné a neúplne vypracovaného tzv. slepého výkazu výmer žalobca predložil súťažnú ponuku - rozpočet stavby diela a následne bola uzatvorená ZoD. Z uvedeného vyplýva a súd prvého stupňa prijal záver, že žalobcom predložený rozpočet bol neúplným rozpočtom keďže vychádzal z neúplnej projektovej dokumentácie a žalobcovi preto vzniklo právo na zmenu, zvýšenie ceny diela. Súd prvého stupňa mal tiež za preukázané, že žalobca oznámil žalovanému výšku požadovaného navýšenia ceny za práce, ktoré neboli súčasťou výkazu výmer, projektovej dokumentácie a ktoré boli nevyhnutné k ukončeniu a k odovzdaniu diela pre riadne užívanie a to jednak priebežne na kontrolných dňoch ako to vyplynulo zo záznamov v stavebnom denníku, z výpovedí svedkov, ktorí potvrdili, že práce navyiac boli oznámené, ale sa v priebehu výstavby diela neriešili, lebo by sa nestihol termín odovzdania stavby a jednak tým, že žalobca vypracoval súpis vykonaných navyiac prác spolu s ich ocenením v technickej správe (zdôvodnení) prvýkrát 19.8.2002, pričom časť týchto prác (strešné okná) bola daná do dodatku č. 2 ku zmluve o dielo, čo preukazuje tvrdenie žalobcu, že žalovaný bol oboznámený s navyiac prácami a ich ocenením ešte pred ukončením diela.

Pokiaľ ide o cenu navyiac prác, súd prvého stupňa vychádzal z ceny, určenej v znaleckom posudku, v ktorom bola určená vo výške 199,754,63 eur (6.017.808,00 Sk s DPH) a žalovaný spôsob ich ocenenia nenamietal a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi cenu vykonaných prác na diele v sume 199.754,63 eur (6.017.808,00 Sk s DPH) a keďže žalovaný v lehote splatnosti svoj záväzok neuhradil, dostal sa tak do omeškania s jeho splnením a žalobca má právo požadovať úroky z omeškania, o ktorých súd prvého stupňa rozhodol podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Uviedol, že výška úroku z omeškania nebola medzi účastníkmi konania dohodnutá, žalobca požadoval priznať úrok z omeškania vo výške 9% z dlžnej sumy a keďže základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu bola vo výške 5 %, súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9% ročne z dlžnej sumy odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry t.j. od 4.8.2004 do zaplatenia, nakoľko žalovaný v konaní potvrdil, že faktúru č. 4000702004 od žalobcu prevzal. O trovách konania v časti zastaveného konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p., mal za to, že zastavenie konania zaviniť žalobca, a preto je povinný v tejto časti nahradiť trovy žalovaného. Trovy konania žalovaného z uvedenej časti súd prvého stupňa vyčíslil vo výške 4.546,85 eur, ktorú sumu podrobne špecifikoval a cestovné a náhradu za stratu času vo výške 184,59 eur. O trovách konania zo sumy, o ktorej meritórne rozhodoval, súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p. a tieto priznal žalobcovi vo výške 27.331,07 eur, ktorú sumu podrobne špecifikoval a podľa § 148 O.s.p. zaviazal žalovaného aj na náhradu trov štátu vo výške 174,60 eur, ktorú sumu tiež špecifikoval a odôvodnil.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie žalovaný, cestou svojej právnej zástupkyne z dôvodu, že podľa jeho názoru súd prvého stupňa nesprávne rozhodol, pretože jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, chybného hodnotenia

dôkazov a nezohľadnenia všetkých okolností prípadu. Uviedol, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal s odporúčaním odvolacieho súdu uvedenom v rozhodnutí o zrušení prvého rozsudku, opätovne vychádzal z nesprávnych skutkových zistení, ktoré boli založené na nesprávnom hodnotení dôkazov a nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie a citoval zo str. 7 rozsudku.

K preukázaniu oboznámenia žalovaného o navýšení dohodnutej ceny diela žalovaný uviedol, že toto nebolo v konaní preukázané v nadväznosti na § 547 ods.6 Obchodného zákonníka, súd prvého stupňa vychádzal len z tvrdení žalobcu, poukázal na výpoveď svedka Ing. Zajaca a na jeho odpoveď, v ktorej uviedol, že „Žiadne písomné stanovisko žalovaného k tomu nemáme, že by sme mali pokračovať.“ K výpovedi uvedeného svedka žalovaný uviedol, že od začiatku procesu verejného obstarania mal vedomosť o tom, že na zhotovenie diela boli čiastočne poskytnuté prostriedky od Ministerstva výstavby SR za spolufinancovania žalovaného, pričom ak by sa táto cena prekročila, žalovaný by musel uvedenému ministerstvu vrátiť poskytnuté finančné prostriedky. Trval na tom, že v zmysle zmluvy o dielo /ďalej ZoD/ mal žalobca predložiť žalovanému písomný návrh dodatku k zmluve o dielo a spolu s ním aj kalkuláciu prác navyše a až následne by mal konať žalovaný, a to súhlasiť alebo nesúhlasiť s navrhovanou zmenou. Žalobca však konal jednostranne - sám sa rozhodol, ako bude v diele pokračovať, bez možnosti danej na výber žalovanému, čo bolo v rozpore so zmluvou. Ak by žalovaný aj mal za to, že ho žalobca upozornil na potrebu navyše prác, podľa § 547 ods.6 Obchodného zákonníka ho mal súčasne upozorniť aj na nevyhnutné prekročenie ceny, ktorú podmienku, ktorá je kumulatívna, žalobca nesplnil, a preto mu zanikol nárok na určenie zvýšenia ceny. Poukázal na výpovede svedkov žalobcu, ktorí potvrdili, že nepostupovali podľa bodu 9.9. ZoD, pretože by sa tým termín realizácie diela predlžil a prakticky by sa stavba zastavila. Pokiaľ ide o záznamy v stavebnom denníku, v ktorých sa uvádzajú navyše práce, tieto sú z 31.7.2001, 24.8.2001, 6.9.2001 a 10.9.2001, týkajúce sa základových pásov, ktoré boli premietnuté do dodatku, pričom iné záznamy sa v stavebnom denníku nenachádzajú. Žalovaný uviedol, že súd prvého stupňa zrejme nesprávne posúdil konanie žalobcu, najmä z pohľadu zákonných ustanovení Obchodného zákonníka v spojení s uzatvorenou ZoD, a to bodom 9.9., podľa ktorého všetky odsúhlasené zmeny prác a dodávok a návrh dodatku k zmluve musí zhotoviteľ predložiť objednávateľovi ešte pred začatím ich realizácie.

K preukázaniu oznámenia navyše prác na kontrolných dňoch zápismi v stavebnom denníku, žalovaný uviedol, že odôvodnenie rozsudku okrem skutočností tvrdených svedkom Ing. Zajacom, neobsahuje konkrétne uvedenie záznamov, v ktorých sú tvrdené skutočnosti uvedené a žalovaný tieto v stavebnom denníku nenašiel.

K preukázaniu dohody o súhlase žalovaného s prácami navyše žalovaný uviedol, že táto nebola preukázaná, žalobcom tvrdený ústny súhlas štatutárneho zástupcu žalovaného, tento poprel a tvrdenie bolo vyvrátené aj svedeckou výpoveďou svedka a z doteraz vykonaného dokazovania nevyplýva, že by žalovaný trval na vykonaní navyše prác, najmä so zreteľom na fakt, že žalobca nevie relevantným dôkazom preukázať dátum ich oboznámenia

žalovanému, ani existenciu dokladu o ocenení týchto prác formou písomného dokladu pred začatím ich realizácie.

K preukázaniu doručenia „Technickej správy - po prvýkrát 19.8.2002“ v nadväznosti na dedukciu súdu o vedomosti prác navyiac v súvislosti s dodatkom č.2 žalovaný uviedol, že žalobca na toto tvrdenie neunesol dôkazné bremeno. Tvrdenie o oznámení technickej správy dňa 19.8.2002, žalobca prvýkrát účelovo uviedol až po rozhodnutí odvolacieho súdu o odvolaní proti prvému rozsudku. Žalovaný namietal, že súd prvého stupňa sa v rozsudku nevysporiadal s časťou výpovede svedka Ing. Zajaca, v ktorej uviedol, že už dňa 19.8.2004 žalobca predložil žalovanému prvý súpis približne na 7 mil. Sk, kde boli vyčíslené navyiac práce a tento doručili na Mestský úrad. Uvedené vyjadrenie je v rozpore s následnými, podľa žalovaného, už účelovými tvrdeniami žalovaného, že Technická správa bola žalovanému predložená ešte pred odovzdaním diela. Tvrdenie žalobcu o doručení technickej správy, súd prvého stupňa nehodnotil v spojení s ostatnými dôkazmi v ich vzájomnej súvislosti.

K argumentácii súdu prvého stupňa ohľadne znaleckého dokazovania žalovaný uviedol, že znalecký posudok bol vypracovaný na základe podkladov žalobcu, a ak znalec zistil nedostatky vo výkaze výmer, tak potom ich mohol zistiť aj žalobca, ako odborne spôsobilá osoba a ešte pred podaním svojho návrhu mohol žiadať doplnenie chýbajúcich podkladov. Pokiaľ ide o kontrolu pracovníka Krajského úradu, tento kontroloval iba súlad skutočne vykonaných prác s PD, s ich položkovitým vyčíslením k faktúre, či bol súhlas technického dozoru investora, a teda jeho konanie popiera, že by došlo k zmene rozsahu diela. V ďalšom uviedol výhrady k znaleckému posudku spočívajúce v nevysporiadaní sa s účelovým nacením výkazu výmer žalobcom a v skutočnosti, že znalecký posudok sa robil na bytový dom, ktorý bol už svojpomocne žalovaným opravovaný, keďže žalobca odmietal uznať vady diela. Poukázal na záver znalca, že aj keď z projektu pre stavebné povolenie je možné vyčítať počty prvkov a konštrukcií, nie je možné určiť ich druh a typ, čo má vplyv na cenu a v nadväznosti na to dal otázku, ako sa žalobca vysporiadal s tým, aké druhové a typové lacnejšie prvky použil resp. mohol použiť oproti dodaným, aby nenavýšil cenu diela oproti zmenám vykonávaným v následnej PD?

K úrokom z omeškania žalovaný uviedol, že súd prvého stupňa nezohľadnil skutočnosť, že faktúra, zaplatenia ktorej sa žalobca domáha mu bola vrátená a následne už nebola žalobcovi predložená, pričom úrok z omeškania priznal od jej splatnosti.

V závere odvolania žalovaný poukázal na platne uzavretú ZoD z 18.5.2001, predloženie faktúry až po 2 rokoch po odovzdaní diela, na možnosť vykonania navyiac prác len so súhlasom objednávateľa a generálneho projektanta, na potrebu odsúhlasenia navyiac prác v stavebnom denníku a na jej základe potrebu vypracovania dodatku k zmluve pred začatím prác, na nevysporiadanie sa s tvrdením žalobcu, že PD, ktorá mu bola odovzdaná dňa 11.7.2001 bola neúplná, na uzavretie dodatku č.2 z 31.10.2002, ktorý obsahoval odsúhlasené navyiac práce, ktoré boli žalovaným uznané a bol uzatvorený v čase začatia odovzdávacieho a preberacieho konania, a teda v čase, keď žalobcom tvrdené navyiac práce už boli vykonané,

poukázal na odovzdávací a preberací protokol, v ktorom je potvrdené, že zmeny od schváleného projektu nie sú, že práce sú vykonané v súlade s projektovou dokumentáciou a nie je v ňom uvedená požiadavka žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy, poukázal na vedomosť žalobcu o nemožnosti prekročenia ceny diela vzhľadom na štátom poskytnuté finančné prostriedky na realizáciu diela a s tým spojenú povinnosť uchádzača o zhotovenie diela držať sa nielen výkazu výmer, ktorý bol súčasťou súťažných podkladov, ale do navrhovanej ceny diela zohľadniť všetko, čo súvisí s preštudovaním kompletnej PD bez ohľadu na výkaz výmer. Žalovaný poukázal na znenie § 547 ods.2-6 Obchodného zákonníka so záverom, že žalobcovi pre nesplnenie podmienok uvedených v týchto ustanoveniach zanikol nárok na zaplatenie žalovanej sumy. Pokiaľ ide o trovy konania žalovaný uviedol, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal s vrátením časti súdneho poplatku za podanie odporu a opravil výšku ním uplatnených trov konania, ktoré sú vo výške 13.467,62 eur a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť a žalovanému priznať náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania, ktorých výšku vyčíslil.

Žalobca, cestou svojho právneho zástupcu, vo vyjadrení zo dňa 6.2.2012 k odvolaniu žalovaného uviedol, že súd prvého stupňa v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu vykonal dokazovanie a napadnutým rozsudkom vo veci rozhodol. V rozhodnutí dospel k správnym skutkovým zisteniam, že PD spracovaná na úrovni pre stavebné povolenie, ktorá bola podkladom pre uzatvorenie zmluvy o dielo neobsahovala všetky potrebné časti a bola dopracovaná a doplnená žalovaným až po uzatvorení Zmluvy o dielo č.6/2001/ZoD/, že žalovaným predložený slepý výkaz výmer, z ktorého žalobca vychádzal pri spracovaní diela súťažného návrhu, bol chybný a neúplný, že žalovaný potvrdil potrebu vykonania naviac prác podľa technickej správy z 19.8.2002 aj tým, že ak z celkového rozsahu naviac prác v sume 7.420.844,80 Sk dohodol so žalobcom, aby časť naviac prác ako dodávka a montáž strešných okien v počte 22 kusov bola pojatá do dodatku č.2, poukázal na výpovede svedkov Ing. Zajaca a Hronského, z ktorých vyplýva, že stavebný dozor Ing. Miškovič odsúhlasil súpis naviac prác v súlade s technickou správou zo dňa 19.8.2002 tak, že pôvodná cena v sume 7.420.844,80 Sk bola po dohode znížená na 7.123.403,00 Sk, ktorú súdny znalec ustálil na 199.754,63 eur /6.017.807,90 Sk/. Uviedol, že z výsledkov znaleckého dokazovania vyplynulo, že výkaz výmer PD 03/2001 v úrovni pre stavebné povolenie nezodpovedá výkazu výmer PD a skutočností po uzatvorení zmluvy o dielo do doby odovzdania diela so začatím jeho odovzdávania dňa 31.10.2002 a ukončenia dňa 30.11.2002 a že pre riadne ukončenie diela museli byť vykonané naviac práce, aby mohli byť dodržané projektové parametre stavby podľa dohodnutých zmluvných podmienok. Znalec potvrdil, že PD bola v priebehu realizácie doplňovaná a upresňovaná, a to po uzavretí ZoD. Z výsledkov dokazovania vyplýva, že súťažný výkaz výmer nebol presný a predložený rozpočet bol nezáväzný a neúplný podľa § 547 ods.2,3 Obchodného zákonníka, a preto žalobcovi vzniklo právo na zvýšenie ceny z titulu naviac prác /kvantitatívne zmeny/. Pokiaľ ide o naviac práce na základoch, ktoré žalovaný uznal a sú predmetom sporu, tak žalovaný nepreukázal, že tieto zaplatil. Súd prvého stupňa mal preukázané, že žalobca oznámil žalovanému výšku požadovaného navýšenia ceny za práce, ktoré neboli súčasťou výkazu výmer PD a boli nevyhnuté k riadnemu užívaniu a odovzdaniu diela. Uzavretím dodatku č.2 je preukázané, že žalovaný bol oboznámený s celkovými naviac prácami, z ktorých časť /strešné okná/ boli zahrnuté do dodatku č.2, a to ešte pred ukončením diela. K vráteniu faktúry na sumu 7.420.845,00 Sk žalobca uviedol, že žalovaný toto nepreukázal, preto sa dostal do omeškania s jej úhradou od 4.8.2004 a keďže

záväzok z nej neuhradil, žalobca má právo na úrok z omeškania. Žalobca má za to, že súd prvého stupňa na zistený skutkový stav aplikoval správnu právnu normu podľa § 547 Obchodného zákonníka, odôvodnenie je vyhotovené v súlade s § 157 ods.2 O.s.p., napadnutý rozsudok považuje za vecne správny, presvedčivý a vykonateľný.

Žalobca nepovažuje za preukázané ani jednotlivé dôvody odvolania, ku ktorým zaujal stanovisko. Pokiaľ ide o zmeny diela uviedol, že tieto neboli kvalitatívne, ale kvantitatívne, poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 32Odo/735/2004 o zmene ceny v prípade nepredvídaných okolností, za súhlas žalovaného s vykonaním naviac prác považuje to, že postupne dodal žalobcovi dopracované časti realizačnej PD na vykonanie prác. Ohľadne technickej správy sa jedná o zrejmý omyl, táto je zo dňa 19.8.2002 a nie z 19.8.2004 a jej doručenie žalovanému bolo preukázané výpoveďami svedkov Ing. Zajaca a Hronského. K námietkam k znaleckému posudku uviedol, že znalec výslovne uviedol, že nebral do úvahy zateplenie tepelno-izolačnými materiálmi a poukázal na to, že žalovaný v priebehu konania žiadne výhrady k znaleckému posudku neuvedol. V závere vyjadrenia žalobca uviedol, že dôvody odvolania nie sú oprávnené a navrhol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny a žalovaného zaviazat' na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 4.992,10 eur alebo potvrdiť vo výroku vo veci samej a vo výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť trovy konania štátu v sume 174,60 eur a zmeniť vo výroku o trovách konania tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 23.097,79 eur a že žalovanému náhradu trov konania v sume 6.565,94 eur voči žalobcovi nepriznáva.

Žalovaný, cestou svojej právnej zástupkyne, v podaní zo dňa 28.8.2012 zaujal stanovisko k vyjadreniu žalobcu zo dňa 6.2.2012 k odvolaniu, v ktorom zotrval na oprávnenosti svojich tvrdení, uvedených v odvolaní. K prácam naviac uviedol, že o týchto žalobca vedel už v čase podávania svojej ponuky vo verejnej súťaži, ale ich do nej nepremietol, pretože by nebol pri vyhodnotení úspešným a nevyhral by ju, čo vyplýva aj z výpovede právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní dňa 29.3.2007, keď uviedol, že potreba naviac prác vyvstala až 3 dni po podpísaní ZoD. K verejnému obstarávaniu uviedol, že uchádzači boli v súťažných podkladoch informovaní, že cena nesmie prekročiť 15.400,00 Sk/m² (na základe Smernice MVaRR SR č.8/1999) a že preukázal, že žalobca „Súťažné podklady“, v rámci ktorých bola uvedená aj projektová dokumentácia, prevzal.

Odvolací súd uznesením zo dňa 27.9.2012 odvolanie žalovaného odmietol a žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi, na účet jeho právneho zástupcu, trovy odvolacieho konania v sume 999,07 eur. Dôvodom odmietnutia odvolania bolo jeho podanie po uplynutí zákonnej lehoty.

Na základe dovolania žalovaného, dovolací súd uznesením sp.zn. 4Obdo/6/2013 zo dňa 30.4.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.7.2013, uznesenie odvolacieho súdu zo dňa 27.9.2013, ktorým bolo odmietnuté odvolanie žalovaného, zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Odvolanie žalovaného dovolací súd posúdil ako podané v zákonnej lehote.

Na výzvu odvolacieho súdu zo dňa 21.11.2013, či na základe projektovej dokumentácie poskytnutej uchádzačom vo verejnej súťaži, ako podkladu na spracovanie ponúk, mohol žalobca, ako uchádzač o zhotovenia diela porovnaním výkresovej časti, resp. inej časti PD a výkazu výmer zistiť, že vo výkaze výmer nie sú uvedené práce, ktorých zaplatenie žalobca uplatňuje v konaní, súdny znalec Ing. Lissý v podaní zo dňa 9.12.2013 /č.l. 717-718/ poukázal na svoj znalecký posudok a súťažné podklady a uviedol, že podrobná kontrola výkazu výmer s ostatnou projektovou dokumentáciou v štádiu predkladania ponuky uchádzačmi je pomerne subjektívna a záleží na odbornej zdatnosti a kapacitných možnostiach uchádzačov, ktorí v prevažnej miere venujú pozornosť jednotkovým cenám a výslednej cene ako podrobnej kontrole výkazu výmer a jeho zosúladenia s výkresovou a textovou časťou projektu a podľa jeho názoru uchádzač nemôže nahradiť projektanta v tom, že nanovo zostaví výkaz výmer v zmysle projektovej dokumentácie. Cenový limit 15.400,00 Sk/m² stanovený MVaRR v danom čase neurčuje cenu za výstavbu bytových domov, ale stanovuje výšku dotácie, ktorú poskytne štát a ak počas realizácie vznikajú aj práce nezahrnuté v zmluve o dielo, alebo nepredvídané práce, je vecou investora ako ich uhradí ak sa zrealizujú. V závere uviedol, že pri bežnom spracovaní cenovej ponuky v zmysle súťažných podmienok žalobca v podstate nemohol bežne zistiť rozdiely a nedostatky vo výkaze výmer, projektu a súťažných podkladoch, ktoré počas realizácie viedli k navýšeniu ceny za dielo a bez ich realizácie by dielo nebolo možné ukončiť bez vád a nedorobkov.

Žalobca, cestou svojho právneho zástupcu vo vyjadreniach zo dňa 27.12.2013 /č.l. 721-722/ a 30.12.2013 /č.l. 724/ zaujal stanovisko k podaniu žalobcu zo dňa 28.8.2012, v ktorom zotrval na svojich dovtedajších tvrdeniach, uviedol, že uchádzač nemôže nahrádzať projektanta v tom, že nanovo zostaví výkaz výmer v zmysle projektovej dokumentácie a navrhol rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým bolo žalobe vyhovieť a vo výroku, ktorým bol žalovaný povinný zaplatiť trovy konania štátu potvrdiť a vo výroku o trovách konania zmeniť a žalovaného zaviazat' nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 23.097,79 eur a vo výroku, ktorým bol žalobca zaviazaný nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 6.565,94 eur zmeniť tak, že náhradu uvedených trov žalovanému neprizná a uplatnil nárok na trovy odvolacieho konania v sume 6.990,00 eur.

Žalovaný, na výzvu odvolacieho súdu, v podaní zo dňa 8.1.2014 /č.l. 733/ zaslal súdu požadované Súťažné podklady časť A,B,C,D1,D2, projektovú dokumentáciu a projektovú dokumentáciu C1.

Po zrušení uznesenia zo dňa 27.9.2012, odvolací súd podľa § 212 ods.1 O.s.p. prejednal odvolanie žalovaného proti rozsudku súdu prvého stupňa, vrátane posúdenia konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, a to vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 199.754,63 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% z dlžnej sumy od 4.8.2004 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania vo výške 27.331,07 eur.

Pokiaľ ide o výrok rozsudku, ktorým bol žalobca zaviazaný nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 6.565,94 eur, žalobca proti rozsudku nepodal odvolanie, a preto tento výrok nadobudol právoplatnosť a nie je predmetom odvolacieho konania.

V žalobe žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy 236.453,66 eur s prísl. titulom zaplatenia ceny naviac prác vykonaných na objektoch - bytový dom C1-42 b.j. a bytový dom Bu 6 - 19 b.j. stavby „61 b.j. OS Západ I. Moldava nad Bodvou.“

Vo veci súd prvého stupňa rozhodol rozsudkom zo dňa 25.6.2009, ktorým zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 36.699,03 eur, žalovanému náhradu trov konania nepriznal, žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 199.754,63 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% z dlžnej sumy od 8.4.2004 do zaplatenia, trovy konania v sume 12.486,56 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 9.393,67 eur a žalovaného zaviazal zaplatiť štátu na účet Okresného súdu Košice II trovy konania vo výške 174,60 eur.

Rozsudok vo výroku o zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 36.699,03 eur nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť.

Odvolací súd na základe odvolania žalovaného, podaného proti výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 199.754,63 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% z dlžnej sumy od 8.4.2004 do zaplatenia a vo výroku o náhrade trov konania rozsudok zo dňa 25.6.2009 zrušil a v zrušenom rozsahu vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, v ktorom má posúdiť či žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie žalovanej sumy z titulu zmeny ceny za splnenia podmienok podľa § 547 Obchodného zákonníka.

Napadnutým rozsudkom zo dňa 11.11.2011 súd prvého stupňa zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 199.754,63 eur s prísl. a nahradiť trovy konania v sume 27.331,07 eur, žalovaného zaviazal zaplatiť trovy štátu vo výške 174,60 eur a žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 6.565,94 eur.

Odvolací súd sa s poukazom na ustanovenie § 219 ods.2 O.s.p. v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdom prvého stupňa a na doplnenie a k odvolacím dôvodom žalovaného uvádza nasledovné:

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi účastníkmi konania nie je sporné, že na realizáciu stavby „Obytná skupina Západ I. Moldava nad Bodvou, bytový dom C1 42 b.j. a bytový dom Bu 6 - 19 b.j.“, žalovaný vyhlásil verejnú súťaž, ktorej víťazom sa stal žalobca a následne účastníci konania na základe ponuky žalobcu uzavreli dňa 18.5.2001 Zmluvu o dielo č. 6/2001 /ďalej ZoD/ /č.l. 4-10/ v znení uvedenom v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa, v ktorej bola cena diela dohodnutá ako pevná cena.

Bytový dom 19 b.j. Bu 6 bol odovzdaný žalobcom žalovanému Zápisnicou o odovzdaní a prevzatí diela spísanou v dňoch 31.10.2002 až 30.11.2002 /č.l. 11-12/, v ktorej je o.i. uvedené, že práce sú vykonané podľa PD a STN a odchýlky od schváleného projektu nie sú. V zápisnici žalobca neupozorňuje na žiadne požadované zvýšenie ceny. Účastníci konania nespochybnili, že cena uvedená v zápisnici bola žalovaným zaplatená.

Bytový dom 42 b.j. C1 bol odovzdaný žalobcom žalovanému Zápisnicou o odovzdaní a prevzatí diela spísanou v dňoch 31.10.2002 až 30.11.2002 /č.l. 11-12/, v ktorej je o.i. uvedený dátum vystavenia faktúry do 31.12.2002, že práce sú vykonané podľa PD a STN a odchýlky od schváleného projektu nie sú. V zápisnici žalobca neupozorňuje na žiadne požadované zvýšenie ceny a v priebehu konania účastníci nespochybnili, že cena uvedená v zápisnici bola žalovaným zaplatená.

I keď v zápisniciach o odovzdaní a prevzatí zhotoviteľ nepožadoval úhradu navyše prác, odvolací súd má za to, že v prípade, že mu taký nárok vznikol, tak jeho neuvedenie v zápisniciach neznamena, že nemá právo na zaplatenie ich ceny.

Daňový doklad - faktúru č.4000702004 na navyše práce v sume 7.420.845,00 Sk /246.326,93 eur/ žalobca vystavil dňa 20.7.2004, je to síce 20 mesiacov po odovzdaní a prevzatí diela, avšak uvedené žalobca odôvodnil tým, že stále čakal, že žalovaný podpíše Dodatok zo dňa 19.8.2002, ktorý bol dodatkom k rozpočtu, ktorý tvoril súčasť zmluvy o dielo a uhradí navyše práce.

Podľa vypracovaného znaleckého posudku suma 199.754,63 eur, zaplatenia ktorej sa žalobca v tomto konaní domáha /po späťvzatí žaloby nad uvedenú sumu/ predstavuje cenu skutočne vykonaných prác, ktoré neboli súčasťou výkazu výmer, na základe ktorého žalobca ako uchádzač vo verejnej súťaži predložil ponuku ceny diela, ktorá bola dohodnutá v zmluve ako pevná cena, pričom sa jedná o práce, ktoré boli nevyhnutné pre užívanie schopnosť bytových domov.

Uvedené zistenie znalca nebolo žalovaným spochybnené a odvolací súd, uvedené považuje za podstatné pre posúdenie nároku žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy.

Ako je uvedené v napadnutom rozsudku a medzi účastníkmi konania nie je sporné, v Zmluve o dielo zo dňa 18.5.2001 /č.l. 4-10/ bola cena diela v bode 5.3. dohodnutá ako pevná cena, ktorá bola v bode 5.2. vyčíslená v sume 50.314.203,00 Sk. K zmluve o dielo boli v priebehu realizácie uzavreté dva dodatky, a to Dodatok č.1, ktorým bol zmenený termín ukončenia prác a Dodatok č.2 zo dňa 24.9.2002, ktorým boli dohodnuté navyše práce vo

výške 1.300.060,30 Sk a medzi účastníkmi konania nie je sporné, že dohodnutá zmluvná cena diela bola žalobcovi uhradená.

V danej veci bola medzi účastníkmi konania uzavretá zmluva o dielo na základe výsledkov verejnej súťaže, v ktorej na základe ponuky bol žalobca vyhlásený za víťaza, pričom uchádzači, a teda aj žalobca, ponuku spracoval na základe podkladov žalovaného.

Jedným z podkladov pre verejnú súťaž bol výkaz výmer, v ktorom boli uvedené jednotlivé položky a povinnosťou žalobcu, ako zhotoviteľa bolo tieto položky oceniť a tak spracovať návrh ceny diela. V konaní nie je sporné a žalovaný to ani nespochybnil, že žalobca ocenil jednotlivé položky uvedené vo výkaze výmer a nie je sporné ani to, že naviac práce, zaplattenia ktorých sa žalobca domáha, neboli zahrnuté do žalovaným spracovaného výkazu výmer, ale vyplývajú z toho, že vo výkaze výmer boli viaceré položky nesprávne uvedené a v rámci realizácie prác vyvstala potreba či už realizovať väčšie množstvo prác, ako uvažoval výkaz výmer, ako boli napr. zemné práce uvedené aj v znaleckom posudku alebo sa jednalo o práce, ktoré vyplynuli z dokumentácie, predloženej projektantom po uzavretí zmluvy o dielo.

Cena diela vo verejnej súťaži a následne aj v zmluve o dielo bola dohodnutá vo vzťahu na položky uvedené vo výkaze výmer, a preto sa nemôže vzťahovať na položky, ktoré vo výkaze výmer žalovaný neuviedol, resp. ich uviedol nesprávne.

Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že rozpočet, na základe ktorého bola dohodnutá pevná cena bol neúplný.

Je pravdou, že žalobca v konaní nepredložil dôkaz o tom, že naviac práce mu odsúhlasil žalovaný, nakoľko p. Miškovič, ako technický dozor žalovaného, ako objednávateľa, nie je štatutárnym zástupcom žalovaného a ani nebol ním splnomocnený k takýmto úkonom. Uvedená osoba však vykonávala činnosť pre žalovaného, a preto odvolací súd má za to, že objednávateľ o naviac prácach mal vedomosť.

Súdom ustanovený znalec, ako v konaní pred súdom prvého stupňa, tak aj v odvolacom konaní potvrdil, že na základe žalovaným predloženého výkazu výmer žalobca nemohol spracovať cenovú ponuku tak, aby do nej zaradil či už väčšie množstvo prác alebo výrobkov uvedených vo výkaze výmer alebo práce a výrobky, ktoré vo výkaze výmer neboli vôbec zaradené.

Pokiaľ ide o vedomosť žalovaného o naviac prácach, odvolací súd uvádza, že ako vyplýva zo znaleckého posudku, tieto sú uvedené v záznamoch v stavebnom denníku s

uvedením konkrétnych dní, prípadne je uvedená aj projektová dokumentácia spracovaná projektantom v priebehu realizácie stavby a žalovaný nepredložil žiaden dôkaz o tom, že by technický dozor dal do stavebného denníka výhradu, že tieto práce neboli vykonané, prípadne že s ich vykonaním nesúhlasí.

Odvolací súd má preto za to, že v danom prípade boli splnené podmienky na uplatnenie zvýšenia ceny diela o žalovanú sumu podľa § 547 Obchodného zákonníka a tiež má za to, že žalobca tým, že tieto práce uviedol v stavebnom denníku, si právo na ich zaplatenie uplatnil bez zbytočného odkladu.

Okrem toho, nárok žalobcu je možné posúdiť aj ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Podľa § 451 ods.2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. V danej veci na vykonanie navyše prác nebola uzavretá zmluva o dielo, pričom žalobca tieto práce vykonal a žalovaný ich užíva už od prevzatia diela dňa 30.11.2002, kedy bolo ukončené preberacie konanie, preto odvolací súd má za to, že sa jedná o plnenie bez právneho dôvodu, z ktorého plnenia má žalovaný majetkový prospech, ktorý predstavuje užívanie bytových domov, ktoré by bez vykonania navyše prác neboli užívania schopné.

Vzhľadom na uvedené má odvolací súd za to, že nárok žalobcu na zaplatenie sumy 199.754,63 eur, ako hodnoty navyše vykonaných prác je oprávnený.

K námietke žalovaného, že pri priznaní úroku z omeškania súd prvého stupňa nezohľadnil skutočnosť, že faktúra, zaplatenia ktorej sa žalobca domáha, mu bola vrátená, odvolací súd uvádza, že na uvedené tvrdenie žalovaný nepredložil dôkaz, avšak aj keby v skutočnosti bola vrátená, tak jej vrátenie nemá za následok, že žalovaný sa s jej úhradou nedostal do omeškania, keďže, ako je uvedené vyššie, pohľadávka žalobcu vo výške 199.754,63 eur, za oneskorenú úhradu ktorej bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie úroku z omeškania, bola oprávnená a žalovaný bol teda povinný túto sumu uhradiť. Lehotu 14 dní po vystavení faktúry odvolací súd považuje za primeranú na zabezpečenie úhrady. Pokiaľ ide o trovy konania, žalovaný ich výšku priznanú súdom prvého stupňa nenapadol, uplatnil iba výhradu, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal s vrátením časti súdneho poplatku za odpor, ktorú výhradu odvolací súd považuje za nedôvodnú. Ustanovenie § 11 ods.9 zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, podľa ktorého „Poplatok za odpor sa vráti, ak sa návrh na začatie konania vzal späť pred začatím pojednávania vo veci samej alebo konanie sa zastavilo pred začatím pojednávania vo veci samej. Pri nezaplatenom poplatku súd poplatok nevyberie a uznesenie o uloženej povinnosti zaplatiť poplatok v celom rozsahu zruší“, nadobudlo účinnosť dňa 1.10.2012. V prejednávanej veci žalobca vzal späť žalobu podaním zo dňa 19.3.2009 /č.l. 371/ t.j. pred nadobudnutím účinnosti uvedenej zmeny a tiež po vydaní platobného rozkazu, podaní odporu a konaní viacerých pojednávaní, ako napr. v dňoch 29.3.2007 a 24.5.2007, teda po začatí konania, preto mu právo na vrátenie súdneho poplatku

za odpor nevzniklo a súd prvého stupňa sa preto dôvodne s vrátením časti súdneho poplatku nezaoberal.

Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu odvolací súd žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie sumy 199.754,63 eur s 9% - ným ročným úrokom z omeškania od 4.8.2004 do zaplatenia považuje za oprávnený, vrátane výroku o povinnosti žalovaného nahradiť žalobcovi, ako aj štátu trovy konania vo výške uvedenej v napadnutom rozsudku, a preto podľa § 219 ods.1 O.s.p. napadnutý rozsudok v uvedenej časti potvrdil ako vecne správny.

Pokiaľ ide o trovy konania, výrok o povinnosti žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 6.565,94 eur nebol napadnutý odvolaním žalobcu, a preto tento výrok nadobudol právoplatnosť. Jedná sa o trovy konania z časti nároku, ohľadom ktorého bolo konanie právoplatne zastavené v dôsledku späťvzatia žaloby žalobcom.

V odvolacom konaní bol žalovaný neúspešný, preto podľa § 224 ods.1 v spojení s § 142 ods.1 O.s.p. je povinný nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho ako aj dovolacieho konania. Trovy odvolacieho konania žalobca v podaní zo dňa 21.2.2014 uplatnil vo výške 6,995,90 eur a trovy dovolacieho konania vo výške 999,06 eur. Za oprávnené a účelné trovy odvolacieho konania odvolací súd považuje trovy právneho zastúpenia vo výške 4.501,81 eur, ktoré tvorí odmena za 4 úkony právnej služby po 824,93 eur, a to za písomné vyjadrenie zo dňa 6.2.2012 k odvolaniu žalovaného, písomné vyjadrenie zo dňa 30.12.2013 k podaniu žalovaného z 28.8.2013, písomné vyjadrenie zo dňa 27.1.2014 a účasť na pojednávaní dňa 20.2.2014, 1 úkon právnej služby vo výške 412,46 eur za vyjadrenie zo dňa 10.12.2012 k dovolaniu, reš.paušál 1 x 7,63 eur, 2 x 7,81 eura, 2 x 8,04 eura, 20% DPH v sume 750,30 eur. Odmenu za podanie zo dňa 27.12.2013, ako vyjadrenie k podaniu znalca odvolací súd nepovažuje za účelné trovy konania, keďže nie je dôvod, aby vyjadrenie k uvedenému podaniu právny zástupca žalobcu neuviedol v podaní zo dňa 30.12.2013, ktoré spracoval a súdu zaslal o 3 dni neskôr. Nahliadnutie do spisu, odvolací súd nepovažuje za úkon, za ktorý by žalobcovi vzniklo právo na odmenu podľa § 11 ods.1 vyhl.č. 655/2004 Z.z. a rokovanie s klientom dňa 20.1.2014 nemal preukázané. Pokiaľ ide o dovolacie konanie, v tomto sa jednalo o posúdenie včasnosti odvolania podaného žalovaným, a preto odmenu za vyjadrenie žalobcu k dovolaniu priznal podľa § 14 ods.3 písm.b/, ods.6 vyhl.č.655/2004 Z.z. vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny.

Vzhľadom k tomu, že v zmluve o dielo uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 18.5.2001 bola cena diela dohodnutá ako pevná cena, ktorá dohoda nebola v zmluve o dielo zmenená a predmetom konania je nárok na zaplatenie navyše prác, odvolací súd podľa § 238 ods. 3 O.s.p. vyslovil, že proti rozsudku je prípustné dovolanie, pretože sa jedná o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, a to na posúdenie, či v takom prípade má zhotoviteľ právo na zaplatenie hodnoty navyše prác.

Rozhodnutie o odvolaní bolo prijaté pomerom hlasov 2:1.

Rozhodnutie o pripustení dovolania bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

P o u ě n í e : Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ktoré účastník môže podať do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni.

V Košiciach dňa 20. februára 2014



Mgr. Jolana Fuchsová
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Andrea Kazíková